

Ardında Kalan

Gittin... Bir veda bile etmeden. Söyleyeceğin iki kelimeyi bile çok görerek. Kal dememden mi korktun?

Gittin... O kadar hızlı oldu ki ilk fark ettiğimde inanamadım. Sonradan, ağır ağır geldi hüznün. Bir ara boğuldum sandım gözyaşlarımdan. Öyle olmadığını anlayınca pılımı pırtısını topladı, gitti dudaklarımdaki gülüşe benzer kıvrım.

Bir haziran sabahıydı. Saat dokuz. Kollarına uyanacağımı sanarken bir hiçlikti uyandığım. Önce şaşkınlık geldi, sonra bir telaş, bir ara tiz bir çığlık duydu komşular. En sonunda kırılan tabak çanak sesleri doldu kulaklarına.

Başta atlatırım sanmıştım ama atlatamadım. Okyanusunda gezen küçük bir balıkmışım meğer, bir anda tüm suyunu çektiğinde anladım. Gözyaşlarımı göl yapıp yüzmeyi denedim, onu da beceremedim. Sahile vurdum, sensiz kaldı bedenim.

Gittin... İlk akşam yağmur yağdı. İkinci akşam da devam etti yağmur. Yaz yağmurlarını sevdiğimi bilirsin nedense bu seferkileri hiç sevmedim. Ardından bir toprak kokusu yayıldı odama, onu da sevmedim. Bir zaman sonra sustum. Asaletimden mi yoksa çaresizliğimden mi bilmeden. Zamanla içimi siper aldı çığlıklarım. Sussunlar diye müzik dinledim. Müzikler hayalini yarattı, çığlıklarına kattı. İyice çekilmez oldular...

Gittin ve bütün teselliler uzakta kaldı. Bütün çiçekleriyle soldu bahçeler... Hepsi, hepsi sen gibi beni kimsesiz yalnızlıklara terk ettiler.

Merak ediyorum senin için neydin ben? Bir arkadaş olabildim mi? Yoksa hep bir yabancı olarak mı kaldım? Bir kere olsun dokunabildim mi yüreğine? Yoksa hep göğüs kafesine mi takıldı parmaklarım? Daha nice sorum var ama sen yoksun.

Gittin... İçimden bir şeyler peşine takıldı sanki bende bıraktığın enkazdan arkalarına bile bakmadan sana kaçtılar. Keşke giderken bana

da haber verselerdi...

Bana nefesim derdin. Ben yoksam ne dolaşiyor ciğerlerinde? Sevgimle ısıttığım kalbin şimdi kimde ellerini birbirine sürterek ısınmaya çalışıyor? Neden mahrum bıraktın beni senden?

Bir hıçkırık var yine boğazımda. Ağlamamak için zor tutuyorum kendimi. Yüzüm yine kıpkırmızı. Özgür bir kartal olduğunu biliyordum da o kanatların altında ezileceğimi tahmin etmemiştim. Hep dışarıdan gelecek tehlikelere hazırda da bedenim, asıl darbenin sevdiğimden geleceğini bilemedim.

Gittin... Neden gittin? Belki baştan alırdık. Konuşur, hallederdik belki. Zamana bıraksak bile olurdu ama gitmen olmadı. Keşke gitmeseydin...

Gittin... Hani yağmur yağdı demiştin ya sen gidince. Yağmur damlaları... Hüznün damlalarıydı sanki. Rüzgâra karışıp odamın camına çarptılar. Sanki kalbimin içine aktılar. Kalbim doldu, taştı hüznüyle. Kalbim doldu, taştı hasretinle...

Merve BEKİR 11/C

Hikâye yazma yarışması birincisi